

Een kleurrijk vogelverleden

Sytze Poelstra

Sommige mensen beweren dat "vroeger alles beter was".

Maar vroeger was de Hilversumse Bovenmeent niet het spannende vogelgebied dat het nu is. De Eempolders kenden perioden met minder spectaculaire vogelsoorten dan tegenwoordig en er waren nog geen vogeleilandjes bij de nieuwe Huizer pier die het jaar rond bijzondere vogelsoorten opleveren.

Er is dus hoop voor de toekomst van de vogels in en rond het Gooi, zoals ook af te leiden is uit de succesvolle aanwezigheid van soorten als Grote Zilverreiger, IJsvogel en Ooievaar.

Maar getrouw aan de titel boven dit stukje zou ik uit de eind jaren zeventig, begin jaren tachtig van de vorige eeuw wat herinneringen willen ophalen aan vogelsoorten, die je tegenwoordig niet meer in het Gooi en de Vechtstreek zult tegen komen, want die zijn er helaas ook.

Een daarvan is de Cetti's zanger, die ik voor het laatst aantrof in het Ankeveense plassengebied in april en mei 1978, toen er tenminste twee mannetjes hun wat explosieve zang lieten horen:.. Het waren diverse variaties van harde doch tamelijk welluidende klanken als "tsè-tsè-wie" en "tsè ... pat-se-wie-pat-se-wie" ; klanken uit het verleden ...

Niet veel anders verging het de Gooise Korhoenders. In de periode van oktober tot december 1978 werden deze vogels meerdere malen waargenomen op de Westerheide: een baltsende haan, actievoerend tegen vier plagerige Eksters, die speels om hem heen buitelden; een baltsende haan, alert reagerend op een in de buurt neerstrijkend hennetje; dit alles in de eerste helft van oktober. In de tweede helft van die maand tot driemaal toe een baltsend of foeragerend mannetje en op Eerste Kerstdag van dat jaar zelfs een baltsend mannetje met niet minder dan vijf hennetjes in zijn buurt! Een onvergetelijk beeld uit het verleden ...

Terug naar het Ankeveense plassengebied, waar in de maanden mei en juni van 1979 Woudaapjes niet ongewoon waren.

Zelf trof ik daar tenminste één paartje en nog een mannetje aan.

Na de soort in 1980 niet te hebben opgemerkt, observeerde ik eind mei 1981 in dit gebied een mannetje in de rietrand van een riet-elzeneilandje, dat inderdaad als een aapje tussen de rietstengels klauterde en soms vrijwel onzichtbaar was in de vegetatie.

Hij slaagde erin een stevige vis uit het water te pakken, die met enige moeite naar binnen werd gewerkt.

Prachtig, zo'n vogel helemaal op zijn gemak, werkend aan zijn maaltijd! Wellicht zien we deze soort nog wel eens terugkomen?

We houden hoop!

Een Korhaan in vol ornaat. Foto: Wim Smeets.